

عنوان مقاله:

بررسی گونه های عشق و تجلی آن در آثار حکیم نظامی گنجوی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 5، شماره 15 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

قدمعلی سرامی - استاد زبان و ادبیات فارسی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

صائمه خراسانی - مربی واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

نظامی عشق را ساری در سراسر عالم وجود می داند و اعتقاد دارد همه کائنات اعم از جمادی، نباتی، حیوانی و انسانی نسبت به هم جنس خود کشش و جذبه ای دارند؛ یعنی جذب و انجذاب میان هم جنسان در سراسر جهان جاری است. همین نکته، جذبه ای ایجاد کرد که پژوهشی بر روی آن انجام شود؛ این مقاله به طور تفصیلی، عشق میان آدمیان را بررسی می کند که شامل گونه اصلی دوگانه عشق های حقیقی و مجازی است و چون هر یک از این دو به نظام های مستتر و مستقر تعلق دارند، یگانه و گونه گون به جلوه آمده اند. عشق حقیقی حاصل تامل در نظام مستتر هستی است که یگانه و بحت و بسیط است، به خدا اختصاص دارد و عشق مجازی چون متوجه آفریده های خداوند و نظام مستقر موجودات است، رنگارنگ و گونه گون جلوه می نماید. در این مقام، منظومه های نظامی به بازنمایی عشق های مجازی (عذری و کامجو) و حقیقی (عشق به خدا و پیامبر) اختصاص می یابد.

کلمات کلیدی:

نظامی گنجه ای، خمسه، عشق، عشق مجازی، عشق حقیقی، عشق عذری و عشق کامجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279560>

